

Шановний пане Томбінські!

Впродовж всього періоду мого перебування в Адміністрації Президента України (2010-2014 роки) основним завданням та пріоритетом моєї діяльності було якнайширше впровадження європейських стандартів у ті галузі законодавства України, які перебували у сфері моєї компетенції.

У співпраці з європейськими експертами та інституціями, зокрема Венеціанською Комісією, вдалося досягти значних успіхів та провести важливі реформи, які Рада Європи очікувала від України ще з моменту вступу до цієї організації у 1995 році. Результатом такої спільної роботи стало:

- ухвалення нового Кримінального процесуального кодексу України, який за словами Генерального секретаря Ради Європи Т.Ягланда врахував 100 відсотків рекомендацій експертів Ради Європи¹ та який, як відзначив Директор Директорату з прав людини Ради Європи К.Джіакумопулос, є надзвичайно сучасним інструментом у порівнянні з аналогічними законами, які працюють в інших країнах – членах Ради Європи².

- ухвалення закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», який разом із законом про впровадження превентивного механізму щодо попередження катувань був позитивно оцінений Європейською Комісією у контексті виконання Україною своїх зобов'язань перед ЄС³

- ухвалення закону про декриміналізацію, яким не допускалося взяття під варту за незначні злочини, скасовувалася кримінальна відповідальність за ряд діянь, які не становили значну суспільну небезпеку, а позбавлення волі як вид покарання за окремі злочини замінювалося штрафними санкціями.

- підготовка та ухвалення у першому читанні проекту Закону України «Про прокуратуру», який нещодавно був повністю прийнятий Верховною Радою України та який сприяє переходу від радянської моделі прокуратури з широкими наглядовими функціями до прокуратури європейського зразка;

- підготовка та попереднє схвалення проекту змін до Конституції щодо посилення гарантій незалежності суддів, який був позитивно оцінений Венеціанською Комісією⁴ і щодо якого неодноразово висловлювалися заклики щодо необхідності його якнайшвидшого ухвалення парламентом України⁵. На жаль, з незрозумілих причин цей законопроект був відхилений Верховною Радою України у липні цього року.

¹ <http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/Records/2013/E/1310021530E.htm>

² http://zib.com.ua/ru/43885-birektor_direktorata_po_pravam_cheloveka_se_venecijskaya_ko.html

³ <http://www.enpi-info.eu/library/content/ukraine-enp-progress-report-2012>

⁴ http://zib.com.ua/ua/print/41722-golova_evropejskoj_komisii_za_demokratiyu_cherez_pravo_dzhan.html

⁵ <http://www.assembly.coe.int/nw/xml/News/News-View-EN.asp?newsid=4667&lang=2&cat=3>

Під час моїх робочих зустрічей та нарад з посадовими особами європейських інституцій та європейськими експертами я виступав прихильником глибинних перетворень в Україні у відповідності з кращими європейськими стандартами і на своїй посаді робив все можливе, щоб такі стандарти стали складовою частиною національного законодавства України.

Разом з тим, рішенням Ради Європейського Союзу 2014/119/CFSP від 5 березня 2014 року до мене застосовано обмежувальні заходи (санкції) нібито за розкрадання державних коштів та їх незаконний переказ за межі України.

Фактично ж доводжу до Вашого відома, що санкції були застосовані до мене за читання лекцій у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Зокрема, листом Генеральної прокуратури України Верховного представника ЄС з питань закордонних справ і політики безпеки К.Ештон було проінформовано, що прокуратурою здійснюється досудове розслідування стосовно зловживання мною службовим становищем заступника Глави Адміністрації Президента України при працевлаштуванні завідувачем кафедри конституційного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка та заволодіння коштами у вигляді заробітної плати, а також зайнятті по квоті з'їзду представників юридичних навчальних закладів та наукових установ посади члена Вищої ради юстиції.

Однак, така інформація не відповідає дійсності, оскільки, я об'єктивно не міг скористатися ні посадою в університеті, ні посадою в Адміністрації Президента України для забезпечення свого обрання до Вищої ради юстиції, оскільки до Вищої ради юстиції я був обраний у 2009 році, а кафедру в університеті та посаду в Адміністрації обійняв лише у 2010 році. Стосовно заволодіння коштами у вигляді заробітної плати, то й така інформація не відповідає дійсності, оскільки мною постійно проводилися лекції та засідання кафедри, а кошти мною навіть не отримувалися, а залишалися на внутрішні потреби кафедри, тобто з мого боку не відбувалося будь-якого привласнення бюджетних коштів, не кажучи вже про їх переведення за межі України.

Хочу довести до Вашого відома, що станом на сьогоднішній день, вже більш як через 8 місяців з дня запровадження обмежувальних заходів Радою Європейського Союзу, Генеральна прокуратура України навіть не здійснила повідомлення про підозру у вчиненні мною зазначених вище кримінальних правопорушень, що є обов'язковою умовою згідно українського законодавства для визнання особи такою, що підозрюється у вчиненні злочину, не кажучи вже про звернення до суду та доведення моєї винуватості у таких протиправних діях. Більше того, частина інформації, яка була повідомлена Генеральною прокуратурою України у листі до Верховного представника ЄС з питань закордонних справ і політики безпеки К.Ештон на сьогодні вже спростована у рішеннях українських судів.

Таким чином, підставою для застосування щодо мене обмежувальних заходів з боку Європейського Союзу стала інформація, яку Генеральна прокуратура України не спромоглася підтвердити у встановленому законом порядку і після спливу значного проміжку часу, оскільки в дійсності жодних передумов для її підтвердження і не існує.

З огляду на це, наведене у тексті рішення Ради Європейського Союзу офіційне формулювання про «розкрадання державних коштів та їх незаконний

переказ за межі України» як на підставу щодо застосування санкцій не відповідає дійсності та було зроблено на підставі неперевіреної і недостовірної інформації.

Запроваджуючи обмежувальні заходи Рада Європейського Союзу не діяла як інституція, яка керується високими європейськими стандартами, зокрема презумпцією невинуватості, правом особи на захист, пропорційністю між порушенням і застосованими обмеженнями прав особи, а також безумовною доведеністю вини особи у вчиненні порушень, які виступають як підстава для застосування санкцій.

Зрозуміло, що з огляду на відсутність будь-яких передумов для застосування щодо мене обмежувальних заходів відповідне рішення Ради ЄС було оскаржено мною до Суду Європейського Союзу і я сподіваюся на позитивне рішення і відновлення моїх порушених прав.

Хочу зауважити, що застосовані санкції не призвели до замороження моїх активів, які на думку Генеральної прокуратури України, були сформовані мною із привласнених державних коштів, оскільки таких активів у мене ніколи й не було.

Рішення Ради Європейського Союзу щодо застосування обмежувальних заходів заподіяло мені серйозні втрати ділового та репутаційного характеру, призвело до приниження моєї честі та гідності, оскільки інформація про застосування санкцій була широко розтиражована у пресі та створила у громадян України враження про доведеність моєї вини у вчиненні серйозних злочинів, оскільки в українському суспільстві переконані, що рішення європейських інституцій базуються лише на перевірених і достовірно встановлених фактах.

Також повідомляю Вам, що негативна практика повідомлення недостовірних відомостей щодо мене триває й надалі.

Зокрема, декілька днів тому в одному із інтернет-видань була опублікована інформація про те, що представництво ЄС в Україні повідомляє, що я перебуваю у списку осіб до яких застосовано санкції з приводу незаконного привласнення активів української держави і на основі цього списку у мене **лише заморожені активи на території ЄС**, однак немає заборони на поїздки в ЄС⁶.

Розповсюдження представництвом ЄС в Україні подібної інформації мені видається таким, що не відповідає дійсності. Я не мав жодних активів в країнах ЄС, а також рахунків у банках чи інших фінансових установах, на які б переводилися кошти і які могли б бути заморожені європейськими інституціями.

З огляду на це, поширення як достовірного факту інформації про те, що Європейський Союз заморозив мої активи, виглядає для мене несправедливим і таким, що дискредитує мене в очах громадськості, оскільки фактично підтверджує для широкого кола осіб, що у мене існують активи за кордоном, які були отримані незаконним шляхом через розкрадання державних коштів.

⁶ <http://www.pravda.com.ua/news/2014/11/11/7043875/>

Прошу Вас пояснити, що саме представництво ЄС мало на увазі, коли повідомляло про мої заморожені активи на території ЄС, а також вжити заходів щодо спростування такої інформації, зокрема, шляхом розміщення на офіційному веб-сайті представництва ЄС в Україні повідомлення, що така інформація не відповідає дійсності.

Переконаний, що поширення представництвом ЄС інформації про арешт на території ЄС моїх активів стало результатом прикрої помилки чи можливого перекручення засобами масової інформації повідомлень представництва ЄС в Україні, тому сподіваюся, що Ваша відповідь допоможе розвіяти всі сумніви з цього приводу.

З повагою,

А.Портнов.